

Prof. dr hab. Jerzy Borowski
Katedra Ochrony Lasu i Ekologii
Wydział Leśny SGGW
ul. Leśna 5a
95-063 Rogów

Rogów, dnia 03.11.2017 r.

Recenzja

dorobku naukowego, dydaktyczno-wychowawczego i organizacyjnego

dr. hab. inż. Wojciecha Grodzkiego, prof. nadzw. IBL,

opracowana na zlecenie Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa, w związku z
postępowaniem o nadanie tytułu profesora nauk leśnych

Informacje ogólne

Dr hab. inż. Wojciech Grodzki, prof. IBL jest absolwentem Wydziału Leśnego Akademii Rolniczej im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, gdzie w roku 1984 uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera leśnictwa, broniąc pracę magisterską pt. „Badania nad odwierzchołkowym zamieraniem pędów *Pinus nigra* Arn. na powierzchni testowej nr 1 (leśn. Repecko) i nr 2 (leśn. Brynica)”. Po ukończeniu studiów magisterskich, Kandydat podjął pracę w Zakładzie Gospodarki Leśnej Regionów Górskich Instytutu Badawczego Leśnictwa w Krakowie, najpierw na stanowisku stażysty, a następnie technologa w Pracowni Ochrony Lasów Górskich. W 1985 r. Pan Wojciech Grodzki ukończył studia w Podyplomowym Studium Ochrony Przyrody im. Prof. S. Myczkowskiego przy Wydziale Leśnym AR w Krakowie. Po odbyciu rocznej służby wojskowej, Kandydat powrócił na zajmowane wcześniej stanowisko w IBL. W 1996 r. Kandydat uzyskał stopień naukowy doktora nauk leśnych na podstawie rozprawy pt. „Zmiany w występowaniu szkodników wtórnych świerka w zniekształconych ekosystemach leśnych Sudetów Zachodnich”, której promotorem był prof. dr hab. Zenon Capecki. W 1996 r. dr Wojciech Grodzki został zatrudniony na stanowisku adiunkta, a w 1997 r. objął funkcję kierownika Pracowni Ochrony Lasów Górskich w Zakładzie Gospodarki Leśnej Regionów Górskich Instytutu Badawczego Leśnictwa w Krakowie. W 2008 r. Kandydat uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk leśnych w dyscyplinie leśnictwo, przedstawiając rozprawę habilitacyjną pt. „Wykorzystanie pułapek feromonowych do monitoringu populacji kornika drukarza w wybranych parkach narodowych w Karpatach”. W tym samym roku Pan dr

hab. Wojciech Grodzki uzyskał mianowanie Ministra Środowiska na stanowisko docenta, a w 2010 r. zostałem zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego, które zajmuje do dnia dzisiejszego. W 2015 r. Kandydat objął funkcję kierownika Zakładu Lasów Górskich IBL w Krakowie, którą pełni do dnia dzisiejszego.

Kandydat ma obecnie 56 lat, a jego przebieg rozwoju naukowego można uznać za prawidłowy: po 12 latach od ukończenia studiów magisterskich uzyskał stopień doktora, a po następnych 12 latach doktora habilitowanego. Po następnych dwóch latach został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego IBL, a po siedmiu kolejnych zostało wszczęte przez Radę Naukową IBL postępowanie o nadanie tytułu naukowego profesora.

Ocena dorobku naukowego

Dr hab. inż. Wojciech Grodzki jest szeroko znanym i cenionym entomologiem leśnym oraz wysokiej klasy specjalistą z zakresu ochrony lasów górskich. Bogaty dorobek naukowy, cytowany w różnorodnych czasopismach zagranicznych i krajowych, a także otrzymane liczne wyróżnienia i nagrody, potwierdzają wysoką jakość naukową Kandydata.

W ciągu 33 lat pracy zawodowej w obecnym Zakładzie Lasów Górskich IBL Kandydat uzyskał bardzo wartościowy i znaczący dorobek naukowy, wnoszący trwałe wkład do entomologii leśnej, ochrony i ekologii lasu oraz ochrony przyrody. Obejmuje on łącznie 240 prac, w tym 93 prac oryginalnych twórczych (55 przed i 38 po habilitacji), jedną monografię (przed habilitacją) oraz 147 innych publikacji (85 przed i 62 po habilitacji).

W dorobku naukowym Kandydata przeważają publikacje współautorskie, których jest prawie 59%. 25 oryginalnych prac twórczych (9 przed i 16 po habilitacji) zostało opublikowanych w języku angielskim; publikacje te znajdują się w czasopismach objętych ministerialnymi wykazami „A” i „B”. W przedstawionym do oceny wykazie publikacji, oprócz prac nie posiadających IF, znajdują się 23 prace (w tym 14 po habilitacji) posiadające IF. Na szczególną uwagę zasługują prace w takich czasopismach jak *Ecology and Society* (40 pkt., IF 2,831), *Plos one* (40 pkt., IF 3,534), *Global Change Biology* (45 pkt., IF 8,224), *Remote Sensing of Environment* (45 pkt., IF 4,769) czy *Forest Ecology and Management* (40 pkt., IF 2,660).

Łącznie, Pan Wojciech Grodzki zgromadził 728 punktów (179 przed i 549 po habilitacji), a sumaryczny IF wyniósł 34,276 (5,464 przed i 28,812 po habilitacji). Natomiast łączna liczba cytowań według bazy Web of Science wynosi 360 (339 bez autocytowań), a indeks Hirscha $h=11$ (według bazy Scopus $h=13$).

W twórczości naukowej dr hab. Wojciecha Grodzkiego można wyróżnić 6 głównych kierunków badawczych, a mianowicie:

- 1) Wskaźnica modrzewianeczka *Zeiraphera griseana* (Hb.) (Lepidoptera, Tortricidae) – badania nad szkodliwością przedstawionego motyla w polskich świerczynach górskich.
- 2) Zagadnienia związane z mechanizmem powstawania i rozwoju gradacji kornika drukarza *Ips typographus* (L.) w lasach objętych statusem ochronnym oraz w drzewostanach gospodarczych, w górach.
- 3) Badania nad kształtowaniem zespołów ekologicznych owadów kambiofagicznych występujących na świerku pospolitym oraz ich wrogów naturalnych, w zmieniających się warunkach środowiskowych.
- 4) Znaczenie korników, a zwłaszcza kornika zrosłozębnego *Ips duplicatus* (C.R.Sahlb.) i kornika modrzewiowca *I. cembrae* (Heer) dla drzewostanów wyżynnych i górskich.
- 5) Wykorzystanie technik geomatycznych w badaniach z zakresu entomologii leśnej i ochrony lasu.
- 6) Innowacyjne metody ochrony świerczyn przed owadami kambiofagicznymi.

Wskaźnica modrzewianeczka to motyl z rodziny zwójkowatych, którego jedyne (jak dotąd) masowe wystąpienie w Polsce miało miejsce w latach 1977-1983 w drzewostanach świerkowych Sudetów i Beskidu Żywieckiego. Gatunkiem tym Kandydat zajmował się przez pierwsze lata pracy, opracowując (jako współautor) wyniki badań uzyskane w trakcie gradacyjnych pojawów tego motyla, a także skutki żerowania gąsienic w aspekcie żywotności i dynamiki przyrostowej uszkodzonych drzewostanów. Badania zaowocowały m. in. utworzeniem systemu monitoringu występowania wskaźnicy w Karpatach i Sudetach z zastosowaniem feromonów. Monitoring ten jest nadal realizowany na obszarze Sudetów, a jego wyniki wykorzystuje się m.in. w corocznej prognozie zagrożenia drzewostanów górskich ze strony owadów liściożernych.

Tematyka związana z mechanizmem powstawania i rozwoju gradacji kornika drukarza *Ips typographus* (L.) w lasach objętych statusem ochronnym oraz w drzewostanach gospodarczych, w górach stanowi jeden z głównych i najdłużej realizowanych nurtów działalności Kandydata. Badania przeprowadzone w międzynarodowym zespole badawczym w ramach projektu INCO-TATRY, pozwoliły na opisanie prawidłowości kształtujących powstanie gradacji kornika w Tatrach, a także jej dalszy rozwój w drzewostanach objętych ochroną czynną i bierną. Efektem badań prowadzonych na obszarze Gorczańskiego Parku

Narodowego, było sformułowanie stwierdzeń dotyczących kształtowania się i możliwości ograniczania zagrożenia świerczyn na styku lasów gospodarczych (w tym prywatnych) i chronionych. Ponadto, Kandydat badał wpływu wiatrołomów i wiatrowałów na powstawanie i rozwój gradacji kornika drukarza w obszarach chronionych w Tatrach i Gorcach, również w kontekście podejmowania (ochrona czynna) lub zaniechania (ochrona bierna/ściśła) prac związanych z usuwaniem drzew powalonych i złamanych oraz stojących drzew zasiedlonych, stanowiących materiał lęgowy kornika drukarza. Badania nad mechanizmem powstawania i rozwoju gradacji dr hab. Wojciech Grodzki kontynuował w Beskidzie Śląskim i Żywieckim, najpierw opisując ograniczony terytorialnie pojaw kornika drukarza z ostatniej dekady XX wieku [1.23], a następnie rozwijającą się od roku 2002 kolejną, rozległą i dynamiczną gradację, która osiągnęła kulminację w latach 2007-2008. W oparciu o przeprowadzoną analizę danych dotyczących pozyskania drzew zasiedlonych przez owady kambiofagiczne opisał on gradację w aspekcie dynamiki przestrzennej wydzielania się zasiedlonego przez kornika posuszu, wynikającej z konfiguracji terenu oraz wybranych cech drzewostanów. Kolejne badania były prowadzone w Sudetach i Beskidzie Śląskim i Żywieckim. Próba podsumowania zebranej wiedzy o przyczynach, przebiegu i następstwach gradacji kornika drukarza w Beskidzie Śląskim i Żywieckim jest wkład Kandydata w opracowanie rozdziałów polsko-czesko-słowackiej monografii opisującej zamieranie świerczyn w Beskidach po obu stronach granic między tymi trzema krajami.

Od 1987 roku Kandydat prowadził badania nad kształtowaniem zespołów ekologicznych owadów kambiofagicznych występujących na świerku pospolitym oraz ich wrogów naturalnych, w zmieniających się warunkach środowiskowych. Początkowo obejmowały one obszar niemal całych Sudetów (od Gór Izerskich po Kotlinę Kłodzką), w nawiązaniu do prowadzonego równocześnie monitoringu technicznego. Wyniki przeprowadzonych badań potwierdziły istnienie pośredniego wpływu emisji na zagrożenie drzewostanów przez owady kambiofagiczne. Uzyskane w dalszych badaniach wyniki pozwoliły na stwierdzenie, że ogólne osłabienie świerczyn wynika z wpływu zespołu czynników abiotycznych i biotycznych, wśród których najważniejszymi są działanie wiatru i emisji przemysłowych oraz skutki niedawnych gradacji szkodników owadzich. Uszkodzenia koron drzew sprzyjają atakom owadów kambiofagicznych, a rozchwianie mechanizmów odpornościowych powoduje, że w sprzyjających warunkach dochodzi do gwałtownych zmian

w zagrożeniu świerczyn, aż do zamierania drzewostanów. Zagadnienie to stanowiło przedmiot pracy doktorskiej Kandydata.

Znaczenie korników, a zwłaszcza kornika zrosłozębnego *Ips duplicatus* (C.R.Sahlb.) i kornika modrzewiowca *I. cembrae* (Heer) dla drzewostanów wyżynnych i górskich, to kolejne pole badawcze Kandydata do tytułu profesora nauk leśnych. Badania skierowane były głównie na gradacje kornika zrosłozębnego w świerczynach Wyżyny Śląskiej i wynikające z tego potrzeby praktyki leśnej. W wyniku przeprowadzonych badań, dr hab. Wojciech Grodzki stwierdził m. in., że kornik zrosłozębny reaguje na syntetyczne feromony kornika drukarza, a ich zastosowanie w sztucznych pułapkach umożliwia określenie przebiegu rójki chrząszczy i terminów pojawu kolejnych jego generacji. Przeprowadzone rozpoznanie pozwoliło na opracowanie wskazań dla praktyki leśnej odnośnie postępowania ochronnego w drzewostanach objętych wzmożonym występowaniem tego gatunku (zawartych w zeszytach 71 serii Biblioteczka Leśniczego). Oprócz kornika zrosłozębnego, Kandydat badał również kornika modrzewiowca, w młodnikach modrzewiowych w Górach Izerskich oraz na pożarzysku w rejonie Rud Raciborskich. Wobec powstania nowego jakościowo problemu dla ochrony lasu, związanego ze statusem gatunku odmiennym od dotychczas opisywanego w literaturze, Kandydat podjął badania nad szczegółami jego biologii przydatnymi z punktu widzenia oceny i ograniczania zagrożenia dla młodego pokolenia lasu, które pozwoliły na opisanie nieznanych dotąd jego patogenów, a także doprecyzowanie pionowego zasięgu jego występowania. Badania nad tym kornikiem są kontynuowane w ramach realizowanego obecnie projektu dotyczącego zamierania modrzewia. Spośród innych gatunków stwarzających nowe lub niespodziewane zagrożenia dla lasów górskich i wyżynnych, w kręgu zainteresowań Kandydata znalazła się także zwójka wydrążka świerkowa *Epinotia tedella* Clerk, której krótkotrwała gradacja w Górach Sowich i Bialskich była okazją do dokonania obserwacji nad jej występowaniem i biologią.

Oprócz badań stricto entomologicznych, dr hab. Wojciech Grodzki zajmuje się m. in. wykorzystaniem technik geomatycznych w badaniach z zakresu entomologii leśnej i ochrony lasu. Przestrzenny charakter występowania owadów i innych czynników zagrażających drzewostanom, a także ograniczone możliwości oceny ich nasilenia na większych ciągłych obszarach, to przesłanki do zastosowania metod geomatycznych i technologii opartych na Geograficznych Systemach Informacyjnych (GIS) w badaniach z zakresu entomologii i ochrony lasu oraz w praktyce leśnej. Kandydat stosował metody wykorzystujące narzędzia GIS w

badaniach, dotyczących przestrzennej oceny zagrożenia drzewostanów przez kornika drukarza w Puszczy Białowieskiej, w Beskidzie Śląskim i Żywieckim oraz w świerczynach uszkodzonych przez wiatr w Tatrach. Ponadto, Pan Wojciech Grodzki określił możliwości stosowania metod geomatycznych w badaniach entomologicznych i ochronie lasu. Zaowocowało to odpowiednimi zapisami w obowiązującej w PGL Lasy Państwowe Instrukcji ochrony lasu (2012). Wykorzystanie technologii GIS umożliwiło także opracowanie mapy wydzielania się zasiedlonego posuszu świerkowego na obszarze kilku państw Środkowej Europy, która została później zamieszczona w monografiach: *Biology and Ecology of Norway Spruce* (red. Tjoelker M.G., Boratyński A., Bugała W., Springer 2007) oraz *Bark Beetles. Biology and Ecology of Native and Invasive species* (red. Vega F.E., Hofstetter R.W., Academic Press/Elsevier 2015) jako ilustracja skali zagrożenia stwarzanego przez kornika drukarza. Analizy przestrzenne i mapy numeryczne wykorzystano także w rozprawie habilitacyjnej pt. „Wykorzystanie pułapek feromonowych do monitoringu populacji kornika drukarza w wybranych parkach narodowych w Karpatach” (Prace Instytutu Badawczego Leśnictwa, Rozprawy i Monografie 8, 2007), w której autor dokonał oceny przydatności danych liczbowych dotyczących odłowów chrząszczy do określania przestrzennego rozkładu populacji i zagrożenia stwarzanego dla drzewostanów świerkowych w warunkach górskich.

Szóstym kierunkiem badań Kandydata do tytułu profesora nauk leśnych są innowacyjne metody ochrony świerczyn przed owadami kambiofagicznymi. Kandydat wielokrotnie zajmował się zagadnieniami praktycznego wykorzystania feromonów, zarówno w celach kontrolno-monitoringowych owadów liściożernych i kambiofagicznych, jak i do ograniczania liczebności populacji wybranych gatunków kambiofagów. Kandydat badał m. in. zastosowanie substancji infochemicznych o charakterze antyatraktantów (repelentów) w metodzie push-pull, w Tatrach oraz Beskidzie Śląskim. Podczas realizacji projektu INCO-TATRY Kandydat prowadził (we współpracy ze Szwedzkim Uniwersytetem Rolniczym w Alnarp) doświadczenia terenowe nad reakcją drwalnika paskowanego *Trypodendron lineatum* Ol. na wybrane substancje o charakterze antyatraktantów, a wyniki prezentowane były na konferencji IUFRO w 2002 r. Dr hab. Wojciech Grodzki współuczestniczył w testowaniu dla celów rejestracyjnych najnowsze środki ochrony drewna przed owadami kambio- i ksylofagicznymi, skutkiem czego środki te zostały z powodzeniem wprowadzone do stosowania w praktyce ochrony lasu.

Oceniając całokształt dorobku naukowego dr hab. Wojciecha Grodzkiego stwierdzam, że jest on bogaty i bardzo wartościowy nie tylko pod względem poznawczym, ale i praktycznym, czego dowodem są liczne efekty badań wdrożone do gospodarki leśnej. Uzyskane wyniki wnoszą trwały wkład do wiedzy dotyczącej szeroko pojętej biologii owadów leśnych. Na szczególne wyróżnienie zasługują entomologiczne i ochroniarskie badania obszarów górskich i podgórskich. Kandydat jest niewątpliwie najlepszym znawcą zagadnień obejmujących zagrożenia drzewostanów górskich ze strony gradacyjnie występujących korników. Należy również podkreślić dużą i nie słabnącą aktywność badawczą i publikacyjną Kandydata po habilitacji i przejściu na stanowisko profesora nadzwyczajnego IBL (549 pkt., IF 28,812). Efektem tej aktywności są prace opublikowane w czasopismach o bardzo wysokiej punktacji (2 prace po 45 pkt., 4 prace po 40 pkt.).

Osiągnięcia organizacyjne: kierowanie zespołami badawczymi oraz współpraca z jednostkami zagranicznymi

Dr hab. Wojciech Grodzki od 1997 roku pełni funkcję kierowniczą najpierw w Pracowni Ochrony Lasów Górskich, w Zakładzie Gospodarki Leśnej Regionów Górskich Instytutu Badawczego Leśnictwa w Krakowie, a później (od 2015 roku) kierownika wymienionego zakładu. Od roku 2008 jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Badawczego Leśnictwa, a w kadencji 2012-2016 pełnił funkcję zastępcy Przewodniczącego Rady, na którą zostałem wybrany także w 2016 roku. W latach 1987-1990 był członkiem Rady Bieszczadzkiego Parku Narodowego, od 1987 roku (z przerwami) zasiada w Radzie Naukowej Pienińskiego P.N. – obecnie jako jej przewodniczący. Od 2000 roku jestem członkiem Rady Naukowej Tatrzańskiego Parku Narodowego, a od 2010 roku – Rady Naukowej Parku Narodowego Gór Stołowych.

Kandydat przebywał na kilku naukowych stażach zagranicznych. W 1990 r. otrzymał stypendium Rządu Francuskiego i spędził 2 miesiące w Institut National de la Recherche Agronomique – w laboratorium entomologii leśnej w Orleanie, gdzie zapoznał się z prowadzonymi wówczas badaniami nad reakcją obronną drzew iglastych na atak korników i rolę grzybów ofiostomatoidalnych w przebiegu tego procesu oraz metodyką badań terenowych umożliwiającą wykorzystanie metod statystycznych do analizy wyników. W roku 1992 odbył dwutygodniowy staż naukowy w Uniwersytecie Katolickim w Louvain-la-Neuve w Belgii (jako stypendysta Centre de Recherches Agronomiques, Station de Cultures Fruitières

et Maraichères w Gembloux). Obydwa te staże pozwoliły kandydatowi na zapoznanie się z zaawansowanymi metodami badań nad owadami kambio- i ksylofagicznymi, co przyczyniło się do znacznego przeorientowania metodyki prowadzonych przez Kandydata badań. W latach 1998-2000 był uczestnikiem programu współpracy naukowej i naukowo-technicznej między Polską a Francją POLONIUM, realizując (wspólnie z A. Kolkim) projekt pt. „Rola funkcjonalna bioróżnorodności roślinnej w regulacji liczebności populacji owadów szkodników sosny: porównanie doświadczeń polskich i francuskich w remizach liściastych założonych w jednogatunkowych drzewostanach *Pinus sylvestris* i *P. maritima*” (partnerem francuskim był Institut National de la Recherche Agronomique, Stacja Badawcza w Pierroton k./Bordeaux). W latach 1998-2000 uczestniczył w projekcie pt. „Effect of Forest Health on Biodiversity with Emphasis on Air Pollution in the Carpathian Mountains”, realizowanym w ramach programu IUFRO SPDC przez międzynarodowy zespół badawczy z Czech, Polski, Rumunii, Słowacji, Ukrainy i USA. W ramach tego projektu koordynował badania nad dynamiką populacji kornika drukarza w wybranych drzewostanach świerkowych w łuku Karpat (w nawiązaniu do pomiarów wybranych zanieczyszczeń powietrza, głównie ozonu), odpowiadając jednocześnie za przygotowanie metodyki i końcowe opracowanie wyników. W latach 1998-2002 brał udział w Akcji COST E16 „Bark and wood boring insects in living trees – BAWBILT”, w której uczestniczyły instytucje naukowe z 24 krajów Europy. Była to wówczas największa Akcja COST z zakresu leśnictwa. W projekcie tym pełnił funkcję członka Komitetu Zarządzającego Akcji oraz odpowiadał za realizację zadań przez zespół polski (tzw. National Responsible Scientist). Kandydat był uczestnikiem projektów w ramach czterech kolejnych Programów Ramowych UE. W latach 1998-2001 uczestniczył w projekcie „Integrated risk assessment and new pest management technology in ecosystems affected by forest decline and bark beetle outbreaks – TATRY”, realizowanym przez międzynarodowy (Austria, Czechy, Francja, Polska, Słowacja, Szwecja, Węgry) zespół naukowy w ramach programu INCO-Copernicus 4. Programu Ramowego UE (kontrakt nr IC15-CT98-151), jako koordynator zespołu polskiego. W roku 2003 Instytut Badawczy Leśnictwa rozpoczął realizację projektu Centrum Doskonałości PROFOREST „Protection of Forest Resources in Central Europe”, finansowanego ze środków 5. Programu Ramowego UE (kontrakt QLK1-CT-2002-30315), w ramach którego Kandydat koordynował realizację sześciu zadań wchodzących w skład trzech pakietów roboczych, w tym pakietu WP2 „Networking”, za który odpowiadał w całości. Podczas realizacji tego projektu odbył 3-tygodniowy staż naukowy w Université Libre de Bruxelles, gdzie zapoznawał się z

metodami zastosowania Geograficznych Systemów Informacyjnych (GIS) i geostatystyki, które wykorzystał w badaniach własnych. W latach 2005-2009 uczestniczył, jako koordynator zespołu z IBL, w realizacji finansowanego ze środków 6. Programu Ramowego projektu "EFORWOOD – Tools for Sustainability Impact Assessment of the Forestry-Wood Chain" UE (kontrakt nr 518128) w interdyscyplinarnym zespole z 38 instytucji z 21 krajów. Natomiast w latach 2009-2012 brał udział w finansowanym z 7. Programu Ramowego projekcie BACCARA – Biodiversity And Climate Change, A Risk Analysis, (kontrakt nr 226299), w którym, w interdyscyplinarnym zespole z 16 instytucji z 9 krajów koordynował prace zespołu polskiego z IBL. Ponadto, Kandydat był organizatorem 3 międzynarodowych konferencji naukowych:

- konferencji Grupy IUFRO 7.03.10 „Methodology of Forest Insect and Disease Survey in Central Europe” w Ustroniu-Jaszowcu w 1998 roku,
- III Posiedzenia Komitetu Zarządzającego i Grup Roboczych Akcji COST E-16 „Bark and wood boring insects in living trees (BAWBILT)” w Krakowie w 2000 roku,
- połączonej konferencji grup IUFRO 7.03.10, 7.03.06 (Integrated management of forest defoliating insects) i 7.03.07 (Population dynamics of forest insects) pt. „Ecology, Survey and Management of Forest Insects” w Krakowie w 2002 roku.

Osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze, w tym opieka naukowa

Dr hab. Wojciech Grodzki wykazuje także dużą aktywność w działalności dydaktyczno-wychowawczej i kształtowaniu młodej kadry. Kandydat do tytułu profesora nauk leśnych był promotorem w jednym, pomyślnie zakończonym przewodzie doktorskim oraz uczestniczył w charakterze promotora w trzech kolejnych. Ponadto, był recenzentem pięciu rozpraw doktorskich, w tym jednej rozprawy słowackiej (Instytut Ekologii Lasu Słowackiej Akademii Nauk w Zvolenu). Dodatkowo, dr hab. Wojciech Grodzki był dwukrotnie recenzentem w przewodach habilitacyjnych. Kandydat aktywnie uczestniczył w wykładach i seminariach, odbywających się w ramach studiów doktoranckich, w IBL.

Wniosek końcowy

Dr hab. inż. Wojciech Grodzki, prof. nadzw. IBL jest znanym i wysoko cenionym zarówno w kraju jak i za granicą entomologiem leśnym wybitnym specjalistą z zakresu ochrony lasów górskich przed szkodliwymi owadami. Posiada bardzo bogaty i wartościowy dorobek publikacyjny (ogółem 240 publikacji, w tym jedna monografia), często cytowany zarówno w

literaturze krajowej, jak i zagranicznej. Został on wyraźnie powiększony po ostatnim awansie naukowym o 100 prac, w tym 38 prac twórczych w recenzowanych czasopismach, w których sumaryczny IF wzrósł ponad pięciokrotnie. Na szczególne podkreślenie zasługuje też udział Kandydata w międzynarodowych zespołach naukowych, badających między innymi zagrożenia drzewostanów górskich ze strony owadów kambio- i ksylofagicznych.

Dr hab. Wojciech Grodzki jest promotorem jednej pomyślnie zakończonej rozprawy doktorskiej oraz wykazuje dużą aktywność i zaangażowanie w działalności dydaktyczno-wychowawczej i organizacyjnej.

Biorąc pod uwagę całokształt działalności naukowo-badawczej, a zwłaszcza mając na uwadze znaczące osiągnięcia po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego nauk leśnych, osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych i organizacyjnych Kandydata, w tym współpracy z zagranicznymi jednostkami naukowymi, w oparciu o wymagania określone w „Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr.65, poz. 595), wraz z późniejszymi zmianami, wyrażam opinię, że w pełni zasługuje On na nadanie tytułu profesora nauk leśnych.

Rogów, dnia 4 listopada 2017 r.